

Beispielaufgabe für das Abitur ab 2024

Niederländisch (n), Grundkurs

Aufgabenstellung

Klausurteil Leseverstehen und Schreiben integriert

Opdracht:

1. **Stel** de thuissituatie van de hoofdfiguur **voor**.
2. **Onderzoek** diepgaand hoe de hoofdfiguur zichzelf waarneemt. Let in dit verband op literaire middelen.
3. Kies **één** van de volgende opdrachten:

3.1. Je bent van plan om bij *Stichting School & Veiligheid*, een stichting die scholen ondersteunt bij het bevorderen van een sociaal veilig klimaat, stage te lopen. Op dit moment is de stichting op zoek naar teksten over gender en seksuele diversiteit met het doel om een bundel met nieuwe queer teksten voor scholieren te publiceren.

Schrijf een **e-mail** waarin je **beoordeelt** of de tekst er geschikt voor is.

3.2. Je bent van plan om stage te lopen bij het *Vlaams Instituut Gezond Leven*. Dit is het instituut dat ook het geluksdriehoek (M2) heeft gepubliceerd om mensen bewust te maken over mentaal welbevinden en hen te motiveren om ermee aan de slag te gaan.

Je wordt gevraagd om op basis van het geluksdriehoek en je achtergrondkennis een **commentaar** voor de website van het instituut te schrijven waarin je de betekenis van "Jezelf kunnen zijn" voor jongeren **bediscussieert**.

Materialgrundlage

M1: Chabot, Splinter: Confettiregen. Amsterdam: Spectrum 2020. (530 Wörter)

M2: Vlaams Instituut Gezond Leven: Geluksdriehoek. www.geluksdriehoek.be

Klausurteil A

Splinter Chabot: Confettiregen

Ik was een jongetje met bruine krullige haren en groeide op in een gezin met drie andere
broers en een hond. Het huis waarin we woonden was een kruising tussen dat van Pippi
5 Langkous en Pipo de Clown¹. Maar dan chiquer. Deftiger. En met een vleugje Alice in
Wonderland.

[...]

Mijn drie broers en ik hadden allemaal eigen hobby's, een eigen lievelingsdier en een eigen
lievelingskleur. Hoewel we van de buitenkant op elkaar leken was ons innerlijk verschillend.
10 Dat was fijn, die verschillen. Alle vier mochten we ons uitleven en onze kamers inrichten
zoals we wilden, waardoor elke kamer ieders eigen persoonlijkheid weerspiegelde. Als
zielen verbonden in een huis. In de slaapkamer op de tweede verdieping hadden de knuffels
als een tsunami de bedden overgenomen. Op de derde etage sliepen de twee oudste
broers. Beide kamers waren netjes. In de ene was het zo netjes dat het binnenvallende licht
15 vrij spel had en in de andere stond een voetbaltafel en was de hoek van de vloer bezaaid
met legerpoppetjes. Klaar in een houding om te vechten, maar vechten deden ze daar nooit.
Daar sliep de oudste broer van het gezin. Mijn oudste broer. Omdat hij de oudste was keken
wij automatisch tegen hem op. Ik was dol op hem. Mijn jongste broertje en ik deelden de
kamer op de tweede verdieping. Daar heerste een speelgoedregime. Zo'n kamer zou ik ieder
20 kind toewensen. Het was een kamer waarin mijn kant helemaal roze mocht zijn.

¹ Pipo de Clown is een tv-figuur en woont in een caravan.

Mijn jongste broertje en ik werden in het gezin steevast `de kleintjes' genoemd. Iets wat we niet zo fijn vonden, want als je klein bent wil je groot zijn. We scheidden nog geen jaar en sliepen sinds zijn geboorte bij elkaar op de kamer.

[...]

25 Het voordeel van samen een kamer delen was dat er altijd iemand was om mee te spelen. En als een van de twee speelgoed kreeg gingen we er allebei op vooruit. We deelden ons speelgoed altijd, zo vaak en zo veel dat we op den duur vergaten van wie nou precies wat was.

[...]

30 Er woonde ook 'een zusje' bij ons. Het zusje hield van roze. Het zusje had een roze klamboe, een roze dekbed, een zee van knuffels, een roze poef: een suikerspin om in te kunnen leven. Roze rees boven alle andere kleuren uit. Ik was het zusje. Ik was het zusje niet maar werd dat soms wel. Hij heel even een zij. Tot zusje gemaakt door de opmerkingen of de vragen van een ander, door de buitenwereld, terwijl de binnenwereld nog nietsvermoedend zat te spelen. De buitenwereld legde bloot wat nog niet blootgelegd hoefde te worden. `Hebben jullie een zusje?' De eerste keer dat iemand dat vroeg was er niet veel aan de hand. Ik sprong achter mijn bureau vandaan en gaf aan dat het mijn bed was, met mijn spullen. De verwarring in de ogen heb ik altijd onthouden. Ik begreep de blik niet maar voelde hem wel. Die blik bleef kauwgombalachtig plakken. Telkens als er sindsdien iemand kort langskwam en onze kamer in moest, dreunde die zin naar binnen. Voor de buitenwereld was er altijd
40 een paar seconden een zusje. Terwijl ik helemaal geen zusje wilde zijn.

bron: Chabot, Splinter: Confettiregen. Amsterdam: Spectrum 2020.

3.2

Geluksdriehoek

© VLAAMS INSTITUUT GEZOND LEVEN 2020

gezondleven.be

GELUKSDRIEHOEK VLAAMS INSTITUUT **GEZOND LEVEN**